

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan s jutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

SCLOVENECE

Ček račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Dolžnosti do bede

Sodobniki smo priča strašnemu valu bede in gladi, ki je zajel vesoljno človeštvo, saj nikjer pod solncem menda ni koščka zemlje, od koder ne bi prihajale vesti o brezposelnosti, pomanjkanju zaslužka in od nekega časa o upori celih stanov, kakor farmerjev v Ameriki, tovarniških delavcev v Franciji itd. Najhujše pa je pri tem to, da val bede še ni dosegel svojega vrhunca. Vsi optimistični glasovi poleti, ki so se pojavili, ko so nekatere industrije nekoliko bolj naglo zavrtle svoja kolesa in ko so na svetovnem trgu vsaj nekateri posamezni poljedelski pridelki dosegli boljše cene, so se izkazali za pretirane. Sedaj sredi zime zopet doživljamo, da beda ne samo ne pojema, temveč da v naglih skokih narašča. Še celo pred meseci optimistični misleci se s strahom vprašujejo, kakošno ogromno socialno katastrofo zna doživeti svet še meseca februarja ali marca, ko bo sila priklopila do skrajnosti, s strahom pa se moramo vprašati tudi mi, kaj bo doživela naša slovenska zemlja in naš človek čez nekaj mesecev, ako se hitro ne zgane naša vest ter nas vseh ne prisili, da izpolnimo svojo dolžnost do trepih soljudi in do bednih sonarodnjakov.

Ne da bi se spuščali v preiskavo o vzrokih krize, ponovimo samo to, kar je bilo že tolikokrat povedano, da so današnji krizi in bedi ter brezposelnosti vzroki v glavnem trojni: nepravilni, na arahniki sebičnosti urejeni gospodarski in družabni red, nezaupanje posameznih socialnih plasti in stanov drugega do drugega ter pomanjkanje globokega čuta solidarnosti človeka do človeka. Vzroki so torej gospodarski, socialni, psihološki in končno ter glavno etični.

Kamorkoli se danes pri nas ozremo okoli, povsod srečujemo sestradane obraze, povsod nametimo na roke, ki se stegujejo k nam s prošnjo za bratovsko pomoč ali za milost. Vsakdanja resnica v nešteti primerih je že postala, da ti mladi ljudje zatrjujejo: »Dva dni nisem jedel!« To ni več iskana snov za romane, odprti oči in pogled, povsod boš to videl, povsod doživel.

Naše borze dela so približno točni barometri za brezposelnost. Samo zadnja novembra se je na ljubljanski borzi zglasilo mnogo prosilcev za delo in med temi jih je izjavilo 2292 da so brez vsakega dela ter da primejo radi za vsak posel. Med prosilci za delo je bilo 565 žensk. Celjska borza je izkazovala 734 brezposelnih, mariborska 719. To pa so samo podatki za tri mesta in najbližje okolice, pa še to niso vsi ročni delavci. Prištevamo k temu neštete brezposelne inteligente in propadajoče obrtnike, ki jim konkurenca industrije uničuje možnost zaslužka, in število se samo v teh mestih poveča za tisoče. Povprečno računajo, da je v Sloveniji kakšnih 40.000 ljudi brez najmanjšega zaslužka s skupno 120.000 družinskimi člani, ali kratko povedano, da je najmanj vsak deseti Slovenec odvisen za kos kruha od redkih javnih podpor, dobrodelnosti zasebnih društev in milosti soljudi. Pa še k temu prištevamo vse tisoče kajžarskih družin, ki se otepavajo z lakoto čez zimo, kakor vedo in znajo, prištevamo 6000 prekmurskih poljedelskih delavcev brez lastne zemlje, ki letošnjo zimo za silo še žive od prihrankov in ki jih borze dela sedaj ne zaznamujejo, ki pa prihodnje poletje ne bodo vedeli kam in ne bodo mogli ne v Francijo in ne v Nemčijo, na imamo pred seboj le približno strahotno sliko bede v naši deželi!

Poskušati moramo vsaj nekoliko odbiti ost tej revščini. Kolikor se da v naših skromnih razmerah, bi bilo treba odpraviti predvsem vse izrastle družabnega reda. Niti poljedelska niti industrijska produkcija v naši deželi ni previsoka. Preizkus je samo konsum. Saj vemo, da v Trbovljah prodajajo vagoni premoga, neštete družine pa pri tem prezebljavajo. Tudi letina je bila dovoljna, da bi preživela naše prebivalstvo s pametno zamenjavo dobrin z drugimi pokrajinami. Ako Slovenci kupujemo žito v južnih pokrajinah, mora država s svojo avtoriteto doseči, da južne pokrajine kupujejo tiste industrijske izdelke, ki jih potrebujejo, predvsem pri nas. Saj so se pričeli primeri, da je vojvodinski trgovec rajše zahteval z Madjarskega dražje žeblice, ki bi jih mogel v Sloveniji dobiti mnogo ceneje in iste kvalitete.

Še vedno v naših podjetjih napreduje racionalizacija, z njo pa tudi beda širokih delavskih plasti, ker se pač delodajalci neradi odpovedo dosedanjim višinam dobičkov. Na mestu bi bilo tu razsodna zakonodaja, ki bi ob racionalizaciji slehernega obrata avtomatično predpisovala znižanje delovnega časa. Delavstvo prejema vedno slabše plačilo pri vedno večji ali pa vsaj isti produkciji. Neko veliko podjetje v Sloveniji je še pred desetletji dajalo za delavske mezde 70% vseh proizvodnih stroškov, predlanskim 52% in letos samo 30%. Ni čudno torej, da beda narašča. V zvezi s tem moramo predvsem svariti pred raznimi javnimi deli, ki zahtevajo preveč materialnih izdatkov, manj pa izdatkov za mezde. Bede ne bomo rešili, če bomo zidali palače. Saj je bil še fond, ki se je iztekal za podporo brezposelnih, uporabljen za gradnjo krasnega, toda ne tako nujnega delavskega doma v Ljubljani, ker bi tistih 5 milijonov Din v sedanji zimi prišlo mnogo bolj prav resničnim brezposelnim. No pa ta primer bi bilo še oprostiti, ker je vsaj ustvarjena trajna delavska institucija. Močno pa se moramo varovati pred nadaljnjimi podobnimi eksperimenti.

Naravnost grešna je mentaliteta mnogih naših podjetnikov, ki skušajo bilančno razmerje svojih podjetij reševati na ta način, da odpuščajo delavce oziroma znižujejo še itak minimalne mezde. V bodoče naj bodo delavski prejemki za vsako podjetje nedotakljivi in na njihov račun se ne sme sanirati nobena bilanca več. Pač pa so mnogo bolj umestne redukcije povsod: pri dividendah, pri tantiemah, pri plačilih vodilnih osebnosti, pri reprezentanci in pri čistem dobičku. S kakšno grozo je te dni čitalo naše ljudstvo, da se posamezni (k sreči neznatna manjšina) bančni uradniki upirajo maksimiranju prejemkov na 8000 Din mesečno! Ne

Beneševi razgovori s francosko vlado

Nemci se boje le močnih!

Najpreje z zavezniki, nato šele z Nemci

Pariz, 14. dec. Nocoj prispe v Pariz češkoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš, ki prihaja na vabilo francoskega zunanjega ministra Paul Boncourja. Da se je g. Beneš mudilo v Pariz, kaže že dejstvo, da se je na poti iz Košic ustavil v Pragi samo eno uro in nato takoj stopil na vlak proti Parizu. Njegov tovariš, romunski minister Titulescu je s sestanka v Košicah odpotoval na dopust v St. Moritz.

Ob prihodu g. Beneša se odnosi med Francijo in Malo antanto ter Poljsko že razčiščeni, v kolikor jih je morebiti francosko pakiranje s paktom četvorice moglo skaliti. Paul Boncour in prejšnji ministrski predsednik Sarraut sta podala tako kategorične izjave, da Francija pod nobenim pogojem ne bo zapustila svojih zaveznikov, da morajo s tem dejstvom računati vsi nasprotniki tega velikega evropskega obrambnega sistema. Benešev prihod in nato obisk francoskega zunanjega ministra Paul Boncourja v Pragi, v Varšavi in bržkone ostalih državah Male antante naj tudi na zunaj pokaže, da aloni francoska zunanja politika na zvestobi do svojih zaveznikov in da zavrača vsako pobudo, ki bi utegnila zrahljati zavezniške vezi.

Smola Hitlerjevih agentov pri zastopnikih MZ

Dr. Beneš je že v Košicah jasno začrtal zunanje politične smeri Male antante. Titulescu je bil v svojih izjavah proti reviziji m'rov'n'p pogodb in proti prenosu Zveze narodov, kakor jo zahteva fašistična Italija, še mnogo bolj energičen. Stališče Male antante nasproti nemškimi ponudbam, ki so šle za to, da bi se ugled Zveze narodov okrnil in da bi se na drugi strani zrahljale vezi med posameznimi državami Male antante, je tudi jasno. Listi navajajo iz Berlina prav podrobne informacije o ponudbah, ki jih je stavil Hitler po svojih emisarjih Češkoslovaški in tudi Jugoslaviji. Tako citirajo dunajsko »Reichspost«, ki se smatra za oficijelno glasilo avstrijske vlade, »Reichspost« poroča, da so te ponudbe stavili Rosenbergovi agenti, in sicer v češkoslovaškem poslanstvu, kakor tudi v poslanstvu jugoslovanske vlade v Berlinu se je zglasil Herr von der Hohenhausen. Rosenbergov emisar je hotel zvedeti za stališče Češkoslovaške in Jugoslavije ter Male antante eploh nasproti nemški ponudbi za sklenitev pakta o nenapadanju. Dunajski list poroča, da je češkoslovaški poslanik Rosenbergovo vprašanje sporočil v Prago.

Kakor znano, je Praga pozneje prav tako zavrnila berlinsko ponudbo. Francija in Mala antanta nastopajo po vsem tem kot kompakten blok.

Na mrtvi točki!

Tudi neposredna pogajanja med Parizom in Berlinom, ki so imela v prvi vrsti namen, da obe stranki postavita svoje zahteve, so prišla na mrtvo točko. Od angleške strani je prišel nasvet, naj bi se razgovori za nekaj časa odložili, da bi Francija ne bila prisiljena reči svojega »ne!«. Toda po zanesljivih informacijah je Hitler pospešil zadnji sestanek s francoskim poslanikom, ker bi hotel zvedeti za francoski odgovor, preden bi sprejel Italijanskega podtajnika za zunanje zadeve g. Suvicha, ki se mudi v Berlinu. Drugi zopet menijo, da je hotel Hitler na vsak način pospešiti pogajanja s Francijo. »Matine«, ki je navadno v takšnih zadevah dobro informiran, trdi, da je Francois Poncet zavzel glede Zveze narodov seveda isto stališče kakor Paul Boncour; dodal pa je, da s tem še ni rečeno, da bi se Francija ne hotela še naprej pogajati s

Za puloverje pristna

Angleška volna

Toni Jager, Ljubljana, Dvorni trg 1

samo prejemke bančnih nastavljenec, maksimirati bi bilo treba tudi prejemke drugih gospodov, od katerih nekateri zaslužijo letno več kakor pa več sto delavcev v njihovem podjetju. Kadarkoli pa so na vrsti nove redukcije, bo vedno udarjen delavec. To se mora v bodoče nehati in že dosedanjí grehi se morajo popraviti. Celotno v Ameriki je Roosevelt prisilil mnogo tovarnarjev, da so sprejeli nazaj delavce, ki so jih pred časom odpustili, obenem pa so morali znižati ali pa sploh ukiniti vse mogoče dividende, obresti in nezaslužene nagrade. Posebno pozornost pa moramo posvetiti onim podjetjem, za katere vemo, da izvažajo naš kapital v obliki čistih dobičkov v inozemstvo, naše delavstvo pa sramotno slabo plačujejo, oziroma, ga prepustijo na starost v breme občinam. Za delavca v predilnicah, v drugi industriji, domači in tuj, pa se mora v nasprotju z maksimom prejemkov za gospode uvesti minimalna (najnižja dopustna) mezda, pod katero nikdar noben podjetnik ne sme. Tako bi bil delavec zavarovan vsaj kruh.

Odstraniti pa moramo tudi nezaupanje posamezne družabne plasti do druge in posameznih skupin med seboj. Imovitejši morajo pokazati z dejanji umevanje za stisko nižjih. Ljudstvo glasno zahteva, naj posamezni bogataši po-

sosedno državo. Podrobnosti o tem razgovoru ni javnost zvedela. Na vsak način je iz komentarjev nemških listov razvidno, da je Francija v lepi obliki zavrnila nemške zahteve.

Glede teh poročaj iz Londona, ki še vedno pritiska na Francijo, naj se z Nemčijo sporazume, da so silno velike, saj je Hitler poleg predčasne izpraznitve Posarja zahteval tudi pravico, da se danje stanje Reichswehra poviša od 100.000 na 300.000 mož in da sme Nemčija svobodno pripravljati vse vrste orožja. O vsem tem je pariška vlada informirala londonsko. Spričo teh zahtev je podlaga, na kateri bi se Francija in Nemčija mogli še nadalje pogajati, silno trlja in vse kaže, da bodo pogajanja kmalu zaspala.

V tej zadevi je pravzaprav izrekla zadnjo besedo Anglija. Snoch se je vrnil angleški poslanik v Parizu Tyrell, ki je nesel v London francoske želje. S seboj ni prinesel razveseljivih vesti. Kakor so splošno pričakovali, se angleška vlada nikakor noče vezati s kako novo formalno izjavo glede posredovanja v primeru, da bi prišlo med Francijo in Nemčijo do konflikta. Francija bi bila pripravljena popustiti tudi v vprašanju razorožitve, toda edino pod pogojem, da bi Anglija dala nova jamstva za francosko varnost pred Nemčijo. Francoska diplomacija je hotela izrabi silno nerazpoloženje angleškega javnega mnenja proti Hitlerjevemu režimu, misleč, da je prav zdaj najbolj ugoden trenutek, da se Anglija zaveže s kakim novim Locarnom. Francoska zahteva je bila toliko bolj upravičena, ker je Anglija po svojih oficijelnih predstavnikih neposredno pritiskala na Francijo, naj nikar ne zavrne Hitlerjeve ponudbe za spravo. Poteza francoske diplomacije je bila kljub temu, da se je lord Tyrell vrnil »rebus infectis« spetna,

Francoski letalski minister Cot trdi:

Pariz, 14. dec. AA. V poslanskem odboru za zunanje zadeve je letalski minister Pierre Cot poročal o ruskem letalstvu. Izjavil je, da bo rusko letalstvo v dveh, treh letih 5-krat močnejše od angleškega ali francoskega letalstva. Sovjetsko letalstvo je zdaj v tehničnem pogledu popolnoma izenačeno z letalstvom dragih držav. Minister je pohvalno omenil tudi sposobnosti in vrline ruskih letalcev, ki so dobro disciplinirani, vestni in vztrajni. Rusija razpolaga z letali, ki lahko prenašajo 3 do 4

Blok, ki se ustanavlja, obsega

Francijo, Rusijo, Poljsko, države

Male zveze, Balban in Turčijo

ker je spravila Angleže na vsak način v veliko zadrego. Angleži nikakor nočejo izreči pogumne besede in še vedno cincajo. V kratkem prispe v Pariz angleški zunanji minister John Simon; morda bo on jasneje izpregovoril.

Informacije iz Londona se strinjajo edino v tem, da bo angleška vlada preprečila izvedbo vsakega načrta, ki bi šel za tem, da se Zveza narodov oslabi. Čeprav v načelu Angleži ne zavračajo predlogov za preosnovo Zveze narodov, so vendar odločno proti temu, da bi se njen ugled s kakršnokoli preosnovo zmanjšal. V tem pogledu je potovanje glavnega tajnika Zveze narodov v London imelo popoln uspeh.

Novi razgovori z Rusijo

London, 14. dec. »Morning Post« poroča; da bi bila Francija pripravljena zmanjšati svoje oboroževalne sile edino pod pogojem, ako ji Anglija da nova jamstva, ali pa tudi, ako bi se vezi, ki jo vežejo z drugimi prijatelji, okrepile. Ker se prva možnost popolnoma izključuje, zadobijo razgovori med Parizom in Prago izreden pomen. Mogoče jim bodo pozneje sledili tudi razgovori med Francijo in Rusijo. Tako bi se osonvala neka vrsta protifašističnega bloka, ki bi lahko uspešno odbil napade oborožene Nemčije in na drugi strani branil načela, na katerih stoji Zveza narodov.

Rusko letalstvo je največje na svetu

tone razstreljiv v velike daljave, kakor n. pr. iz Moskve do Berlina. Sovjetska Rusija razpolaga še z drugimi velikimi letali. Letalske tvornice so oddaljene od meje najmanj 700 km, tako da so popolnoma varne pred napadi. Ene teh tvornic n. pr. izdeluje letno po 150 letal, od katerih tehta vsako 18 ton. Francija ima samo eno podobno letalo. Letalski inženjerji in delavci zavzemajo v sovjetski družbi popolnoma izjemno stališče. Inozemcev je v tej industriji čedalje manj.

Kralj Boris doma

Sofija, 14. dec. AA. Dvorni vlak s kraljem Borisom in kraljico Ivano, princem Cirilom in s predsednikom bolgarske vlade Mušanovom je prisel na sofijsko železniško postajo snoch ob 23.17.

Ko je prisel dvorni vlak, ki je bil močno zasnežen in prevlečen z ledom, na postajo, se je pojavil kralj Boris dobro razpoložen in z veselim nasmehom.

Po pozdravih zastopnikov oblasti so kralj Boris, kraljica Ivana, princ Ciril, predsednik vlade Mušanov odšli z drugimi dostojanstveniki v dvorno čakalnico, kjer je kralj Boris spregovoril po nekaj besedi s prisotnimi osebnostmi. Najdelj se je razgovarjal s predsednikom narodnega sobranja Malinovom, kateremu je izjavil, da je zadovoljen s svojim obiskom v Belgradu. Pristavil je, da mu bo mogel v kratkem obišči očitati svoje vtise. Ves čas svojega razgovora z Malinovom je bil kralj Boris v najboljšem razpoloženju. Po končanem razgovoru z Malinovom je kralj Boris še enkrat pozdravil in segel v roke prisotnim, katere so pozdravili tudi kraljica Ivana in princ Ciril.

Kraljevska dvojica je nato s princem Cirilom in s spremstvom zapustila dvorno čakalnico in se s avtomobili odpeljala na dvor.

Mušanov zadovoljen

Sofija, 14. dec. AA. Predsednik vlade in zunanji minister g. Mušanov nima prav nič časa, da bi se odpeljal po povratku iz Belgrada. Vzlic vsej tej zaposlenosti se je pa zelo rad odval prošnji sofijскеga dopisnika Agencije Avale in dal za jugoslovanske liste tole izjavo:

»Iz Belgrada sem se vrnil z odličnimi vtisi o prisrčnem sprejemu, ki so nam ga priredile jugoslovanske oblasti in prebivalstvo. Predvsem mi je največ do tega, da se zahvalim za pozornost, ki mi jo je blagovilil Nj. Vel. kralj Aleksander pokazati za mojega bivanja v jugoslovanski prestolnici, ko me je sprejel v daljši avdijenci. Prav tako bom ohranil dragocen spomin na svoje sestanek s predsednikom vlade g. dr. Srškičem, zunanjim ministrom g. Jevtičem in drugimi člani jugoslovanske vlade ter z zastopniki parlamentarnih krogov, ki so bili vsi ljubeznivi in me sprejeli z neprisiljeno prisrčnostjo.

Prepričan sem, da bo ta prvi sestanek samo koristil obema sosedoma in bližnjima si narodoma ter tudi prispeval k okrepljeni miru na Balkanu. Iz uradnega komunikata, ki je zaključil belgrajske razgovore, vam je znano, da smo se zedinili, da začnemo urejevati celo vrsto vprašanj, ki zanimajo obe državi. Iz vsega srca želim, da bi bila posledica tega prvega koraka vse boljše in boljše razmerje med našima narodoma.«

Nov predsednik S. ice

Bern, 14. dec. AA. Zvezna skupščina je danes izvolila zveznega svetnika Pileta Golaza za predsednika švicarske republike v l. 1934. Podpredsednik je zvezni svetnik Minger. Za predsednika zveznega zavarovalnega sodišča je bil izvoljen Werner Lauber.

Dunajska vremenska napoved: Mrz bo trajal dalje in kaže, da bo zopet aneg. Nadalje hitre vremenske izpremembe.

Zagrebska vremenska napoved: Precejno oblačno in hladno.

Sprehod po ogradi newyorškega nebotičnika

Na robu 40. nadstropja

Sprehod po newyorškem nebotičniku, ki so ga pravkar gradili, popisuje časnikar Wagenseel takole:

Če pogledaš kakor pajčevina gosto prepleteno jekleno ogrado novega nebotičnika od spodaj navzgor, in vidiš po vrhnjem zveznem nosilcu tekati ko mravlje majhne moze, si misliš, da so to do smrti pogumni korenjaki. Pa ni tako hudol!

»Če delam tamle gori na ogradi,« mi je rekel voditelj od Radio City v New Yorku, »sem prav tako varen ko tule spodaj. Prav nič me ne briga, koliko visoko je.«

»Kako pa vam je, če morate teči po takemle nosilcu?« sem prašal in pokazal na nosilec, ki je nekako 40 nadstropij visoko molel v nebo.

»Tisti tram tamle? Kakih 30 cm bo širok. To je lepa širina. Ko bi ležal tu na tleh, bi lahko po njem šli na sprehod do postaje in bi vam nič ne bilo. No, tamle zgoraj je prav toliko širok. Saj to nič ni!«

Vendar to ni res. Saj vem; sam sem poskusil — le enkrat. Ampak od tistihmal sem ponoči, ko nisem mogel spati, vedno poskušal.

Nekoč sem videl moža, ki je tekkel po 10 cm debelem zveznem tramu. Morda je bilo 25 nadstropij visoko. Ves trd sem zijal vanj. Naenkrat je obstal. Sapa mi je začela zastajati v prsih. Mož je pokleknil na tisto ozko jekleno tračnico. Nikjer nobene opore — in si je mirno zavezal svoj čevlji! Potem je vstal in šel naprej. Pametno je storil. Čevlji se mu je bil odvezal. Lahko bi se bila noga zapletla v trak.

Povedal sem, da bi rad šel gor in da imam dovolj trdne živce, da bi lahko plezal po lestvi, da bi tam gori sedel na tram in da bi od enega stebra tekkel do drugega. No, in sedaj plezam gor. Železna lestev, ki stoji na nosilcu spodnjega nadstropja, se pod našo težo začne gugati. Zdi se mi, kakor da bi bil preprih v vsakem nadstropju hujši. Skozi črno jekleno ogrado sem poplaval naokrog. Moje grlo se je kar posušilo. Nekje daleč vidim ladjo, ki plove neznanokam. Globoko pod menoj

lagunasta struga Hudsona, orjaški žerjavi ladjedelnice.

Pa sem le prišel do vrhnjih ogradij. Z deska mi so opažena. Potem smo šli tja v najskrajnejši kot. Tam je vezal tram povprečno kot in steber.

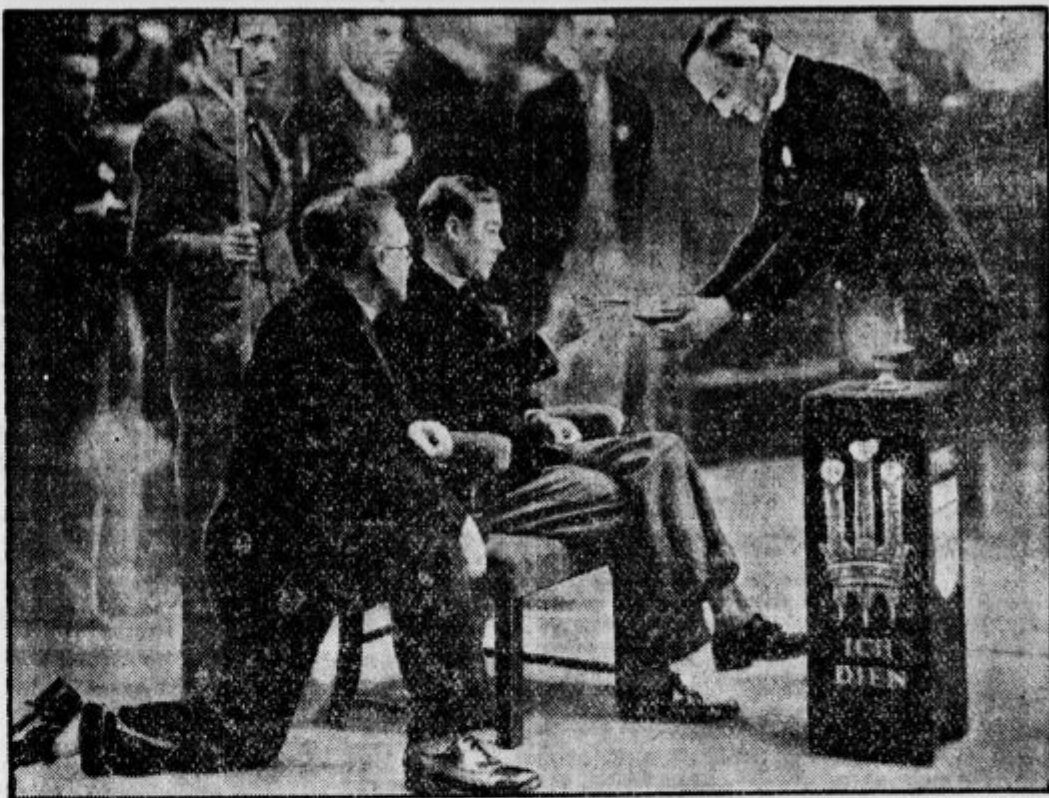
»Ali imate še srce v prsih?« mi je zakričal na ušesa mlad delavec, ki me je vodil. »Tule je prav pripraven tram, če hočete iti čezenj. Širok je kakor cesta v parku.« Bil je pa menda res kakih 20 cm širok. Meni pa se je zdelo, da je komaj 5 cm širok. »Jaz pojdem prvi,« je zakričal moj spremljevalec in stopil k stebri. Tam se je naslonil in si prižgal pipo. Potem se je vrnil k meni.

»Ali vas še veseli?« Stisnil sem ustnice in prikimal. Stopil sem tja, kjer je bil nosilec na tleh zvezan s stebrom. »Počakajte hipec!« se je oglašil nekdo za hrbtom. »Vam moram poravnati vaš sviter. Sicer bi se lahko kje nataknil nanj.« Čutil sem, da mi je napol sviter na hrbtu. »Dobro je,« se je umaknil. »Dobro mislite na tole: Ne pogledajte na svoje noge!«

Zapičil sem oči v steber. Prej sem se bal, da se mi bodo tresla kolena; pa se mi niso. Zdelo se mi je, da sem čudovito miren in brez vsake misli. Stopil sem na nosilec. Prav za prav ni bil niti tako ozek, kakor se mi je zdelo. Oči v steber! sem si ponavljal. Skoraj nisem dvigal nog, kar drsaje sem videl, da se premikam naprej. Nekako sredi poti me je obsedla nova misel: »Kaj pa, če ti sedajle veter odnese klobuk?« Spominjam se le enega občutka, da sem se čutil neverjetno osamljenega! Potem sem položil roko na svojo lukno, na tisti steber tam. Pa je šlo! Ozrl sem se nazaj k mladem delavcu. Ta pa se mi je zarežal in pokazal na moj pas. Ves presenečen sem opazil, da me je prepal s trdno vrvo. Drugi konec vrvi je fant držal v roki in ga celo ovil okrog stebra.

Tudi jaz sem se smejal in se vrnil, ne da bi se mislil na kako nevarnost.

Ko sem potem zopet stal spodaj na cesti, se mi ni zdelo nič bolj prijetno in lepo ko ti široki, ravni in trdni hodniki pod nogami.

Angleški prestolonaslednik prižiga večno luč v spomin padlim vojakom. Na 18. obnem zboru zveze angleških frontnih bojnikov je pokrovitelj zveze v spomin padlih princ waleški prižgal lučko, ki naj nikdar ne ugasne.

V mrežah nevarne vohunke

Mladi Skot, angleški častnik Bailli Stewart je obdolžen, da je bil v zvezi z neko Nemko, katera mu je pošiljala denar, on pa nji važne vojaške skrivnosti. Mladi Bailli Stewart je bil med najbolj sposobnimi častniki angleške armade. Prav za prav pravih dokazov za to, da bi bil izdajal vojaške tajnosti, ni bilo. Zaplenili so pač pisma, katera mu je ona pisala. A iz teh pisem je bilo razvidno le, da mu je pošiljala denar. Častnik je pred sodniki povedal, da se je z damo seznanil v Berlinu, in sicer čisto slučajno. Ker je tudi ona — čisto slučajno — izvedela, da je mladenič v dolgeh ga je začela podpirati. Če se izkaže, da ona ni vohunka, bo tudi on oproščen. Častnik pa je odgovoril, da njenega imena niti ne ve. Ko bi ga pa tudi vedel, bi ga ne izdal.

Častniku je grozila smrtna kazen. Zato je njegova rodovina napela vse sile, da bi našla tisto damo in dokazala, da je njihov Bailli nedolžen. Mladega oficirja pa so strogi angleški vojaški sodniki vseeno obsodili na 5 let ječe in na degradacijo. Fant je bil tako potr, da so se bali zanj. Po posredovanju angleškega prestolonaslednika so ga odpeljali v trdnjavo Tower, kjer je noč in dan pod nadzorstvom, da bi si kaj ne naredil.

Že po njegovi obsodbi je pa rodovina vendar le doglala, da se tista dama piše »Marija Luiza Martin«. Po vsej Evropi so začeli iskati žensko, ki

se tako piše. Kmalu je prišlo poročilo z Dunaja, da tam živi ženska s tem imenom. Pa izkazalo se je, da ni tista, ki jo iščejo. Čudno je bilo pa že to, da se ženska ni sama oglašila, ko je lahko po časopisih brala, da je njen varovanec v smrtni nevarnosti.

Končno je pred dnevi prišla vest, da so neznan damo Marijo Luizo Martin vendar le našli in da je prava. Celo prijeli so jo že in zaprli, in sicer na Finskem. Izkazalo se je, da je angleška poročevalska služba imela prav, ko je mladega častnika obdolžila, da je bil v zvezi z vohunko, in sicer prav nevarno.

Ženska je stara šele 27 let. Z neverjetno spretnostjo se ji je posrečilo, da je zbrala okrog sebe cel štab mladih častnikov raznih armad, ki je iz njih vlekla vojaške skrivnosti. Poprej je živela v Berlinu, pozneje v Londonu in Parizu, sedaj pa živi v Helsinkforsu na Finskem. Tudi tu je imela stike z dvema častnikoma finske armade in z več zasebniki. Organizirala je vohunsko službo po vsej Evropi. Imela je svoj skrit oddajni radio aparat, s katerim je brezžično sporočala vse, kar je izvedela.

Komu? To pa še ni jasno. Zdi pa se, da je delovala v službi Rusije. Sicer pa so pri njej zaplenili mnogo aktov. Njeni aretaciji bodo sledile še druge.

Svatom vino zmrznilo

Od vsepovsod poročajo o hudem mrazu. V Parizu so n. pr. 12. t. m. imeli 12 stopinj mraza. — Reka Moza v Belgiji je zamrznila. — Na Ogrskem je več ljudi zmrznilo. — Zanimivo pa je, kar se je zgodilo v kraju Nagy-Körös na Ogrskem. Tam so ravno obhajali svatbo. Toda za svatbo pripravljeno vino — 500 hektov — je v kleti zmrznilo. Če so svatje hoteli piti vino, so morali vinski led s sekuro razsekati in kose nositi v kuhinjo, da se je led staljal in zopet postal vino.

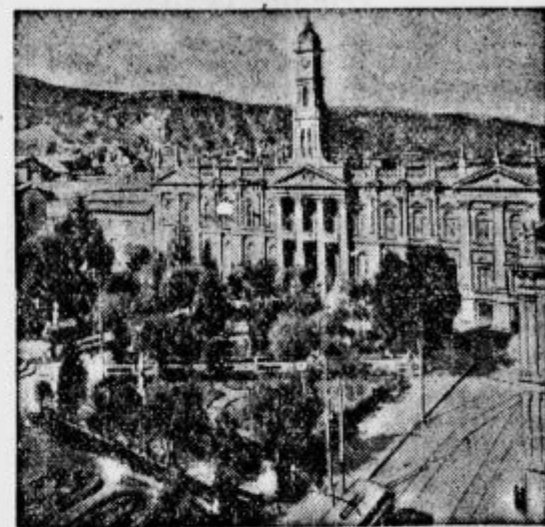
Novo ho'andsko letalo

Kakor poročajo iz Amsterdama, je holandski odbor za letalski promet z Nizozemsko Indijo v sporazumu z nizozemskimi letalskimi oblastmi v holandski letalski tovarni Pander dal zgraditi novo, prav posebno naglo letalo. Upajo, da bo novi stroj preletel iz Holandije v Batavijo v štirih do petih dneh, medtem ko so druga letala za to pot doslej potrebovala osem do devet dni.

V soboto jutraj je novo letalo prvič zletelo iz Amsterdama proti Bataviji. Na letalu so trije možje posadke: letalski častnik, prometni letalec in radiotelegrafist. Letalo nosi s seboj 217 kg božične pošte za Nizozemsko Indijo. Letalo je letelo nad Francijo in Italijo proti Atenam in od tam naprej.

»Kam spada mačka?«
»K sesalcem, gospod učitelj.«
»Kam papiga?«
»K pticam.«
»Pa slanič?«
»H krompirju.«

Revolucija v Boliviji

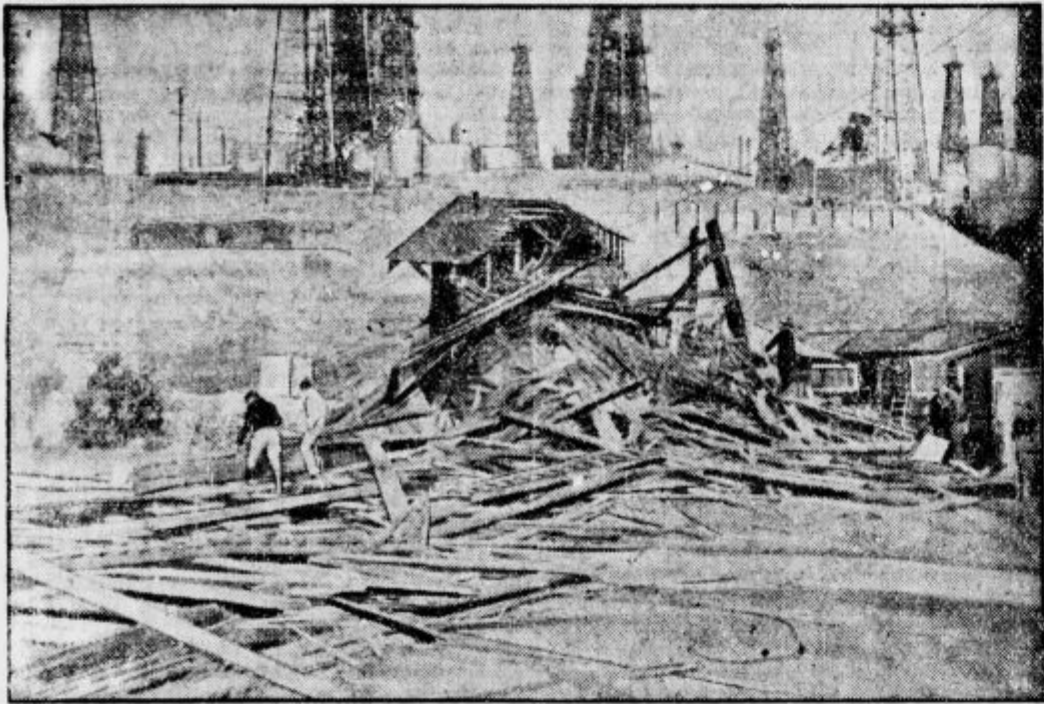

Pred seboj vidimo bolivijski parlament v La Pazu, v glavnem mestu Bolivije.

Med Bolivijo in Paragvajem je vojna zaradi ozemlja Gran Chaco. Bolivijske čete vodi nemški general Kundt, paragvajske pa neki ruski general. Čeprav je Bolivija močnejša, je vendar le doživela sedaj strašen poraz. V ozemlju Gran Chaca so Paragvajci tako spretno obkolili Bolivijce, da je bilo 12.000 bolivijskih vojakov ujetih.

Ko so te novice prišle v La Paz, so se začeli demonstracije. Ljudstvo hoče glavo vladnega predsednika in nemškega generala Kundta, češ, da sta ta dva kriva poraza. Revolucionjsko gibanje se vedno bolj širi.

Silen vihar v Kaliforniji

Po kamorjmski obali je divjal strašen vihar, ki je povsod vse podiral. — Na podobi vidimo razurte petrolejske stolpe v Long Beachu.

Mlada Španija

Dne 27. novembra je bil Gil Robles, zmagoviti katoliški voditelj pri zadnjih volitvah na Španskem, star 35 let. Ob tej priliki mu je vsa Španija izrekala čestitke in udanost. V njegovi pisarni je več oseb odpiralo samo brzojavke, katerih je prišlo kakih 8000 od vseh strani dežele. Najlepše voščilo pa je poslala slavljencu vdova po odborniku »Ljudske akcije«, katerega so nasprotniki v vojni boju umorili. Takole mu je brzojavila:

»Še vedno potrta od bolečine, katero mi je povzročil sramotni umor mojega moža, iz vsega srca čestitam voditelju španske desnice k priborjeni zmagi. Ponosna sem na to, da je kri mojega moža tekla za tako plemenito in sveto stvar. Bog živi Španijo!«

Visek navdušenja za mladega voditelja pa je bil v predmestju Granade, kjer so po končani delavski manifestaciji delavci sklenili, da Gil Roblesu postavijo spomenik. Sami delavci hočejo prevzeti stroške za spomenik. Mnogi so izjavili, da nekaj časa ne bodo kadili, drugi so se odrekli kinu. S prihranjenim denarjem bodo pomagali odboru za spomenik, ki naj stoji na glavnem trgu sredi parkov.

Hude kitajske punce

Na dekliški gimnaziji v Sangaju so bili — kakor pravijo iz Londona — te dni veliki nemiri. Ravnatelj kulturne sekcije v Sangaju Kun-Can je bil določen, naj dekletom predava o morali in družabnem vedenju. Ker pa se iz gimnazije dolgo ni vrnil v svoj urad, so iz urada telefonirali na gimnazijo ponj. Toda urad nikakor ni mogel dobiti zveze z gimnazijo. Ker je stvar postala sumljiva, je šlo nekaj policistov pogledat, kaj je. Našli pa so vrata gimnazije zaklenjena in od znotraj zapahnjena ter zabarikadirana. Morala je priti pomoč, da so vrata s siko odprli. Kaj so dognali? Punce so bile strašno hude, ker sta bili izključeni dve sošolki. Hotele so ju maščevati. Komaj je ravnatelj začel predavati, so ga napadle in kajpada spraskale. Potem pa so moža zaklenile v malo sobico. Ker so se bale posledic, so se zabarikadirale v šoli in pretrgale telefonske žice. Ravnatelj, ki ga je rešila policija, je precej opraskan in hudo prestrašen. Zato pa bodo predržna dekleta tem bolj preplašena, ko bo zaključena proti njim preiskava.

Milijonar za en dan

Ko so pred nekaj tedni žrebali za francosko državno loterijo, se je dogodilo, da je zadela neka srečka 1 milijon frankov. Ko je lastnik srečke prišel po denar, so ugotovili, da je denar že nekdo potegnil s srečko, ki je bila pa ponarejena. To je bral neki mizar in stvar pojasnil. On je imel srečko, ki pa ni zadela, ampak je sreča »pri piki« šla mimo. Ker je bil spreten risar, je v šali spremenil eno številko pri številu in s tem »potegnil« svojo nevesto, češ: Zadel sem. Tako je potegnil tudi brata in še nekaj prijateljev. Vsem pa je pozneje povedal, kako je naredil. Neki prijatelj ga je prosil, naj mu posodi srečko, da bo še on koga potegnil. Tako je povedal mizar. Policija je potem ugotovila, da je prijatelj res izročil srečko nekemu znanemu brivcu. Ta je videl, da je srečka zadela. Misli, da je prava in šel po denar. Sedaj imajo tistega brivca, ki je milijon seveda že vrnil, zaprtega. Na podobi vidimo, kako ga peljejo k zasliševanju. Ta potegavščina z milijonom je bila bridka zanj.

Ponoči sta se srečala. »Gospod, rešite življenje nedolžnemu človeku in dajte mi denar!«

»No, no! Tako nedolžni pa menda niste!«
»Saj ne mislim sebe, ampak vas!«

Dijakinje tokijske univerze so skupaj napravile lepo »punčko« in jo oblekle v starojaponsko nošo. To darilce bodo poslale dijakinjam univerze Yalu v Ameriki v znak prijateljstva.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; izentovnjaki oglasi Din 2.—. Neizmenljivi znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonjska 3 mm visoka pletilna vrstica po Din 250. Za pisarne odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Starejša služkinja
vajena nekoliko kuhe — vseh hišnih in poljskih del, z večletnim spričevalom — želi premeniti službo s prvim januarjem — najraje v bližini Celja. Ponudbe na podružnico »Slovenca« Trbovlje. (a)

Mlado dekle
zmožna samostojnega gospodinjstva, z dobrimi spričevali, išče službo. — Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Poštena in pridna« št. 14642. (a)

Stanovanja

ODDAJO:
Stanovanje
4—6 sob, popolna komfort, se odda za februar. Pojasnila: Dvorakova ulica 6/III. Telefon 3314. (č)

Preprosto sobico
išče za nizko najemnino Požar, Tyrševa 41. (s)

Prazna soba
se takoj odda mirni osebi. Naslov pove uprava »Slovenca« št. 100. (s)

Soba
z dvema posteljami, v sredini mesta, s posebnim vvhodom, oddam takoj ali s prvim. Naslov v upravi »Slovenca« št. 14609. (s)

Čitajte in širite
»Slovenca«!

Posrestva

Droben oglas v »Slovenca«
posrestvo ti hitro prodaja; če te ne z gotovim denarjem nač kupca ti s knjižico da

Dobrodocho trgovino
prodam radi bolezn. — Ponudbe na upravo »Sl.« pod »Dobre knjižice« št. 25.000-14481. (p)

Obrt

Žične posteljne vloge
in zložljive železne postelje izdeluje naenice ter sprejema iste v popravilo Pavel Strgulc, Gosposvetska cesta 13 Kolizej, Ljubljana (t)

Kupimo

Vrednostne papirje
kupi komanditna družba M. Jankole, Ljubljana, Aleksandrova cesta 4-11, telefon 3052. (k)

Prodamo

Ce avto svoj stari prodajal
al motorja bi znebil se rad pri kupcu ti mnogo priženi Slovenec najmanjši ineral

Volna, svila, bombaž
stalno v bogati izbiri v vseh vrstah — za strojno pletenje in ročna dela po najnižjih cenah pri trvdki Karl Prelog, Ljubljana — Zidovska ul. in Stari trg.

Izšla je Izšla je

in se dobiva

v Jugoslovanski knjigarni. Prodajalni Ničman, v vseh drugih knjigarnah in boljših trgovinah

Družinska Pratika
za leto 1934

z zelo bogato vsebino in krasnimi slikami, ki so same vredne nabave cene

Din 5.—

za izvod, po pošti 50 par več.

Namočeno polenovko
dobite zopet vsak petek pri I. Buzzolini, delikatesa in zajtrkovalnica (za škofijo). (l)

Zimske suknje
usnjene suknjice, najboljše nakup: A. Presker, Sv. Petra cesta 14. (l)

Krušno moko
in druge mlevske izdelke kupite na drobno poceni v trgovini z moko — A. Novljan, Vidovdanska cesta 6 (Tabor). (l)

Orehovi plohi
10 m² a 1000 Din na postaji. Javorjevi plohi Din 550, češnjeve deske Din 650. — Jos. Vračko — Sv. Lovrenc na Pohorju. (l)

Original Valvazor
prva izdaja, 4 knjige, v pergamentu vezane, poceni prodaja Golob Marija, Gallusovo nabrežje 29. l

Sani
eno- ali dvovprežne, lepe nahrbtnne zvonce ter lahke komat — prodam. Ljubi Matija — Hrenova ulica 17. (l)

Jabolka
okusna, zimska: 6, 5, 4 Din — zimsko pakovane zabojce razpošilja: Postržin, Maribor, Gozdna 56. (l)

Šivalni stroj
pogreznjen, prvovrstne znamke, se poceni prodaja. Dvorakova ulica 3-L, levo. (l)

Klobuki
že od 35 Din dalje pri: Stuchly — Maške, Selenburgova 6. (l)

Debele
luskinate otrobe
kupite najceneje pri trvdki A. VOLK, LJUBLJANA Realjeva cesta 24.

Poglejte mojo

Moja koža je bila brezbarvna, temna in vela. Imela sem grde mozolje, trpko in suho kožo, razširjene lojnice okrog nosa, podbradka in čela. Danes se vsi čudijo in me zavidajo za mojo mehko, belo in krasno polt. Danes vsaka žena lahko polepša svojo kožo in jo napravi belo in mehko, ako vsak dan uporablja kremo Tokalon, hranivo za kožo bele barve (ne mastno). Sestoji se iz preparirane smetane in olivnega olja in dodatkov, ki osvežujejo in krčijo kožo in jo napravijo belo. Ona neprestano vnika v kožo, pomirja razdražene kožne žleze, zožuje razširjene lojnice in odstranjuje mozolje. Najtrpkejša in najtemnejša koža postane bela in mehka. V treh dneh postane koža nepopisno lepa in sveža, kakršne ne dosežete na noben drug način. Uporabljajte kremo zjutraj!

FOTOAPARATE

svetovnih tvrdk Zeiss-Ikon // Rodenstock // Voigtlander // Welta // Certo l. t. d. l. t. d. // ima vedno v zalogi

FOTOTRGOVINA JUGOSLOVANSKE KNJIGARNE

v Ljubljani // Miklošičeva cesta 5

Zapušteni zobje

Po kratki uporabi

Po stalni uporabi

ZATO VEDNO SAMO

DIANA
PASTO ZA ZOB

Prodajalna

H. NIČMAN
Ljubljana, Kopitarjeva ul. 2

opozarja č. gg. voditelje Mar. družb in vrstev na svojo izvirno zalogo

svetini, trakov,

znakov, diplom

in vseh drugih potrebščin za Marijine kongregacije

Cene konkurenčne.

Postrežba točna in solidna.

Za obilen obisk se priporoča

H. NIČMAN

Prodajalna Ničmanova v Ljubljani

Kopitarjeva ulica štev. 2

nudi cenj. občinstvu

krasne „JASELCE“

sestoječe iz kipcev, lepe skupine v raznih velikostih primerne za cerkve in domove. Na razpolago so tudi posamezni hlevčki, ovčice, pastirčki, kamele, i. dr. v veliki izbiri od navadne do najfinejše izpeljave in kvalitete.

Cene nizke konkurenčne. Postrežba točna in solidna.

Sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjam prežalostno vest, da je moja preljuba mati, gospa

Marješič Marija

dne 13. decembra t. l., po dolgotrajni mučni bolezni, mnogokrat pokrepana s svetimi zakramenti, odšla po večno plačilo. Pričetek pogrebnihih svetih obredov bo v soboto, ob 10 dopoldne pred hišo žalosti.

Priporočam jo vsem v molitev in blag spomin.

Št. Vid pri Brdu, dne 14. decembra 1933.

MARJEŠIČ FILIP, župnik sin.

Aleksandra Rahmanova:

Dijaštvo, ljubezen, Čeka in smrt

17. marca 1918.

Naša Maša se nasproti nam obnaša zdaj vse drugače nego prej. Izredno se boji, da bi ne bila preveč podložna. Rekli so ji, da bodo postrelili posle, ki bodo dopustili, da bi službovalci z njimi ravnali kot gospodje. Kadar pride v sobo, je njena prva skrb, da se usede in šele potem vpraša, kaj naj dela. Zdaj prihaja mnogo pogostejše v sobe in se umašava v vsak pogovor. Starši ne reko nič in se delajo, kot da je vse v redu. Silno komična je v svoji šopirnosti, toda pozna se ji, da tega ne dela iz hudobije.

29. marca 1918.

Zopet smo imeli hišno preiskavo.

1. aprila 1918.

Sinaida Vasiljevna, ki je zdaj v P., mi je pisala zelo zanimivo o Mihajlu Aleksandroviču, carjevem bratu: živi čisto svobodno v hotelu ob glavni ulici; danes sem ga srečala, ko sem šla skoz mestni vrt k reki. Sedel je na klopi in strmel v vodo; obraz mu je bil blede in utrujen. Ustavila sem se nedaleč od njega in sem razvedno ogledovala moža, ki bi moral postati vladar Rusije in čigar smrt komunisti vsak dan burno zahtevajo. Vstal je, se naslonil na ograjo in gledal v daljavo. Šel je eden površino, posejano s temnimi peljani vode, v mračni gozd, ki se na drugem bregu reke razprostira v brezkončnost. Kaj je neki premišljal? Tedaj je pristopil mlad mož k velikemu knezu in tiho spregovoril z njim nekaj besed. Urno se je Mihajl Aleksandrovič okrenil, sledila sem njegove

vemu pogledu in zapazila poleg skupine golih drevcev nekaj delavcev iz delavnice, ki so kazali na nas in ki so jim na blede obrazih žarele oči v sovrastvu. Tako divji je bil izraz njihovih obrazov, da sem se zdržnila od strahu. Plašno sem gledala velikega kneza: na obrazu se mu je izražala globoka bridkost, bolest, potrlost. Počasi je odšel, ne da bi se ozrl. Strašno mora biti zanj, ko ga tako sovražijo! V določeni razdalji sta mu sledila dva mlada človeka, očitno detektiva. Zdaj so se odpravili tudi delavci in so prišli tik mimo mene. »Ustreliti, in kmalu!« je rekel nekdo. »Le pogledajte ga, za naravo se zanima!« »Obračunati, ustreliti!« je mrmral drugi in dvignil roko ter stisnil pest.

Urno so šli naprej, zavijajoč se tesneje v raztrgane delavske jopiče. Kajti mrzel veter se je nenadno dvignil iznad reke.

7. aprila 1918.

Sinaida Vasiljevna zopet sporoča o velkem knezu: Mihajl Aleksandrovič gre čisto v cerkev N. ove dekliške gimnazije. Večinoma gre k levemu kliru in stoji za stebri, kjer je mesto za gimnazijke, ki ministrirajo pri evangeliu in psalteriju Gimnazijke, ki ob desnem kliru pojo zbor, ga skušajo opazovati. Deklice imajo globoko sočutje z nesrečnim možem, ki moli za temnimi stebri.

2. maja 1918.

Včeraj je bil državni praznik. Vsi so se morali udeležiti spreveda: vsak je imel rdeč nagelj in rdeč trak zataknjen v gumbnici in se je skušal delati veselga. Bilo je mnogo govora o svatovi in o tem, kaj je sovjetska oblast že dala ljudstvu. Ljudstvo je molčalo. Napravili so tudi velik »popovski spreved«. Nedorasli fantiči so se oblekli v duhovnike in so šli po ulicah ter se spakovali, delali nespodobne vzklize in ljudstvo »blagoslavljali«. Ljudstvo je molčalo.

15. maja 1918.

Danes je bila cela četa oboroženih čekistov pri nas. Hodili so po sobah, se pogovarjali in se niso na nas niti najmanj ozirali. »Tu bo stanoval komisar Ivančikov, sem nastanimo Katjo in Tonjo, tu tovariša Tjerešenka...« so govorili.

»Tu je soba mojih deklet!« je ugovarjala mati s tresočim glasom.

»Vaše gospice hčerke,« je dejal čekist, »prav lahko spe v salonu pod klavirjem! In da jim ne bo dolgčas, jim bomo pridružili še tovariša Fedka in Volodka!«

17. maja 1918.

Z veliko težavo se je očetu posrečilo, da je rešil za nas dve sosednji sobi, našo sobo in spalnico staršev. V ostalih prostorih se je naselila družba, ki je ni mogoče popisati. Odpustiti smo morali še Dašo. Odšla je jokaje ko prej Fenja. Samo Maša je ostala. Ona kuha in nam nosi jedi skoz vse hodnike in sobe. Vojski večkrat planejo z ležišč, ki se po njih valjajo, in pravijo:

»No, pokaži, kaj si skuhal za buržuje!« in pljuje v skledo. Tako smo dostikrat brez jedi. Vojski igrajo ves dan na klavirju »Pasji valček« in zrak je prenasiten žgočega dima mahorka (slab tobak). Kloset je v takem stanju, da ni mogoče popisati, stane so počekane z najgršimi napisi in risbami.

20. maja 1918.

Tajna svetnica je v strašnem položaju. Komisar Rupvoda čuti do nje nagnenje in ji je predložil, naj ga vzame. Ko mu je ugovarjala, da je že poročena, je rekel:

»No, stvar je čisto enostavna, moža kar ustrelimo!«

Zdaj živi v neprestanem strahu, da bo komisar res izvršil svoj peklenški načrt.

3. junija 1918.

Maša je pravila danes o neki čekistki, ki se baje odlikuje po nečloveški krutosti. Vzame kakega ujetnika, ga priveže na kol, ki stoji v neki stanici nalašč v ta namen, mu ne daje nič jesti, dokler ne umrje od gladi. Sama pa si da vsako jed prinesiti vpricho stradalčevega. Najboljše poslastice mu baje pomoli pod nos in jih zopet umakne, dokler ubožec ne zblazni. To je gotovo Grizelda Nikolajevna.

5. junija 1918.

Pri našem sosedu inženjerju je bila zopet preiskava. Ko so ga prijeli in peljali v zapor, je skušal pobegniti, pri tem je pa pal po stopnicah in obležal mrtve. Ko ga je videla žena mrtvega na tleh, je rekla:

»Bolje tako kot po rablju!«

Tedaj so tudi njo prijeli in odpeljali.

13. junija 1918.

To leto sem naredila 14 izpitov in obiskovala osem seminarjev. Ko je dekan pregledoval mojo prijavno knjižico (indeks), se je smehljaj od zadovoljstva. Toliko ni nihče napravil letos ko jaz!

Naš docent je postal profesor. Njegova knjiga je imela ogromen uspeh.

18. junija 1918.

Džeržinski je dejal, da do sovražnikov ne pozna usmiljenja. Vse se trese že pred samim imenom tega groznega človeka. Pravijo, da je on zamislil čeko.

20. junija 1918.

Danes sem zopet srečala Vadima na ulici. Toda v kakšnih okoliščinah! Peljal je očeta na psihiatrično kliniko. Vzeli so jim hišo in vse in oče je radi tega zblaznel. Kričal je neprestano:

»Nočem se peljati v Kavkaz, hočem na Krim! Vi me hočete nalašč spraviti v Kavkaz!«

Sree se mi je trgalo ob tem prizoru.